

Arrest

nr. 306 029 van 2 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Irak.

1.2. De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 10 januari 2020. Op 15 januari 2020 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 25 maart 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij 's Raads arrest van 8 juli 2021 met nummer 257 807 wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling en wordt de subsidiaire beschermingsstatus haar geweigerd.

1.3. Op 5 november 2021 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 24 januari 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. De verzoekende partij dient geen beroep in tegen deze beslissing.

1.4. Op 14 juni 2022 dient de verzoekende partij haar derde en huidige verzoek om internationale bescherming in. Op 6 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op (...) januari 2001 geboren in Hekna, Tel Afar, Niniwah. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. Uw vader was schapenhoeder in het dorp. U ging tot het vierde leerjaar naar school. U verliet samen met uw ouders en uw zus het dorp omwille van de inval van de Islamitische Staat (IS). Jullie vluchtten naar Bersive in de Koerdische regio, Noord-Irak, waar jullie zich vestigden in een vluchtelingenkamp. In 2017 heroverde Hashd al-Shaabi het dorp Hekna op de Islamitische Staat.

Uw zus werd een paar maanden voor jullie vlucht geboren. Toen ze acht maanden oud was, werd ze opgenomen in het Shabani-ziekenhuis in de buurt van Zakho met een vochtophoping in haar hersenen. U verliet Irak op 15 december 2019 en reisde aan boord van een vrachtwagen naar Turkije. De reis zette zich verder naar Griekenland en Duitsland. U kwam aan in België op 10 januari 2020 en diende op 15 januari 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Rond november 2019 werd het kamp waar uw ouders verbleven gebombardeerd. Aangezien jullie dorp door Arabieren en Hashd al-Shaabi ingenomen is, besloten uw ouders naar Turkije te vluchten, naar een dorp in de buurt van Chernach.

Ter staving van uw verzoek legde u een originele identiteitskaart neer. U verstuurde op 6 november 2020 nog een aantal foto's van een vluchtelingenkamp, foto's van een kind in het ziekenhuis, röntgenfoto's van een schedel en video's van een plaats waar de huizen beschadigd waren door.

Op 25 maart 2021 besliste het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van het door u ingediende beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werd de door het CGVS genomen weigeringsbeslissing op 8 juli 2021 bevestigd. U ging niet in cassatieberoep.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u op 5 november 2021 een tweede keer om internationale bescherming. U verklaarde een originele badge van het vluchtelingenkamp Bersive mee te hebben. U had nooit begrepen waarom uw eerste verzoek geweigerd werd en verklaarde aan de hand van deze kaart uw asielrelaas extra te willen staven. U verklaarde de kaart via een vriend, die de kaart opstuurde naar uw ouders in Turkije, ontvangen te hebben. Zij stuurden deze badge vervolgens naar u in België. U verklaart dat uw naam hier op te vinden is. Ter staving van uw tweede verzoek legde u desbetreffende badge neer (origineel).

Op 24 januari 2022 besliste de Commissaris-generaal in het kader van uw tweede verzoek tot de niet-ontvankelijkheid, dit bij gebrek aan nieuwe elementen of documenten die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor toekenning van de Vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking kwam. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, verzocht vervolgens op 14 juni 2022 een derde keer om internationale bescherming. In het kader van uw huidig verzoek laat u optekenen dat u tijdens uw laatste interview vaststelde dat er veel fouten werden gemaakt bij de vertaling. U kon deze fouten toen niet rechtzetten en wil nu graag de kans om dit bij het Commissariaat-generaal aan te passen. Zo merkt u op dat werd opgemerkt dat u na uw vlucht voor Daesh (IS) direct in een vluchtelingenkamp werd geplaatst doch dit klopt niet. U zou eerst een tijdje in een tent verbleven hebben en vervolgens naar het vluchtelingenkamp zijn gegaan. Voorts haalt u aan in de beslissing vermeld staat dat u tot 2019 in Irak verbleef maar u zou reeds in 2017 naar Turkije zijn gereisd, vervolgens naar Irak zijn gerepatriëerd én nadien definitief uit Irak vertrokken zijn. U merkt ook op dat u een negatieve beslissing kreeg omwille van de datum op de badge van het vluchtelingenkamp die u voorlegde. U stelt dat uw badge twee keer werd vernieuwd, een keer in 2016 en een keer in 2018. U werpt nog op dat de situatie in Irak en in Koerdistan niet veilig en onstabiel is. De Turken bombarderen en bedreigen de regio nog steeds. U vreest dan ook voor uw veiligheid ingeval van een terugkeer naar Irak. Bovendien heeft u ook niemand meer in Irak, uw familie verblijft in Turkije.

Ter staving van uw derde verzoek legt u volgende stukken neer: kleurenkopieën van 6 foto's van Turkse bombardementen die 2 à 3 maanden geleden plaatsvonden op het dorp Saranj in Noord-Irak. U vervolgt dat dit dorp dichtbij het vluchtelingenkamp ligt waar u voorheen verbleef.

U verwacht nog een document van de 'mukhtar' (dorpsverantwoordelijke) waaruit blijkt dat u in Hokna verbleef. Het document ligt nu nog bij de familie van uw oom.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in het kader van uw huidig verzoek blijft volharden in uw voorgaande verklaringen, i.c. uw herkomst uit Hokna, Tel Afar en het feit dat u in 2014, omwille van de opkomst van Daesh, uw woonplaats diende te ontvluchten waarna u met uw familie terecht kwam in een vluchtelingenkamp in de Noord-Iraakse (Koerdische) regio, en voor het overige verwijst naar de actuele onveilige situatie waardoor u niet kan terugkeren naar Irak. U werpt voorts op dat er fouten gebeurd zijn bij de vertaling in het kader van uw vorig interview.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal reeds in het kader van uw eerste verzoek duidelijk en afdoende heeft geoordeeld, en gemotiveerd, dat u niet aanmerking kwam voor het bekomen van internationale bescherming en dit gezien geen geloof kon worden gehecht aan (i) uw beweerde verblijf in Hokna (Tel Afar), (ii) bijgevolg evenmin aan de feiten die u daar zou hebben meegemaakt en die aan de basis zouden liggen van uw vlucht in 2014 naar het vluchtelingenkamp in Bersive en uiteindelijk uit Irak én (iii) uw beweerde verblijf van augustus 2014 tot december 2019 in het vluchtelingenkamp in Bersive. U legde evenmin documenten voor die een ander licht konden werpen op deze bevindingen.

Bij gebrek aan een duidelijk zicht op de plaatsen waar u voor uw komst naar België heeft verbleven, dit door uw eigen toedoen, maakte u het aldus de Commissaris-generaal onmogelijk uw nood aan bescherming in te schatten.

De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze conclusie kon komen staan duidelijk uiteen gezet in de beslissing die werd genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. Deze beslissing werd bovendien bevestigd door de RvV waardoor deze kracht van gewijsde geniet.

Uw tweede verzoek, waarbij u volhardde in uw eerdere verklaringen, werd vervolgens niet-ontvankelijk verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen of documenten die de eerdere appreciatie konden omvormen. Ook hier kan verwezen worden naar de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw tweede verzoek voor een duidelijk overzicht van de motieven die aan deze beslissing ten grondslag liggen. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Rekening houdende met bovenstaande mag het duidelijk zijn dat het thans weerom louter volharden in uw verklaringen aangaande uw herkomst uit Hokna en daaropvolgend jarenlange verblijf in een vluchtelingenkamp in Noord-Irak, én het zonder meer betwisten van de eerdere motiveringen door de Belgische asielinstanties geenszins kan volstaan om de eerdere appreciatie om te vormen.

Uw stelling dat u vaststelde dat er fouten werden gemaakt bij de vertaling van uw vorig interview betreft overigens een loutere post-factum bewering die u op geen enkele manier weet te staven. Indien het daadwerkelijk zo is dat er fouten zouden gebeurd kan logischerwijs verondersteld worden dat u dit reeds eerder zou hebben opgemerkt. Echter, in het kader van de beroepsprocedure die u opstartte ten tijde van uw eerste verzoek haalde u nergens vertaalfouten aan terwijl u niet de moeite nam om beroep aan te tekenen tegen beslissing die werd genomen in het kader van uw tweede verzoek. Dit is niet ernstig. Wanneer en hoe u bovendien dan nu plots zou ontdekt hebben dat er zich vertaalfouten voordeden, verduidelijkt u ook niet.

Dit terzijde, er werd herhaaldelijk geoordeeld en afdoende aangetoond dat geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Hokna, uw vlucht van daaruit in 2014 omwille van de inval van Daesh en daaropvolgende verblijf in een vluchtelingenkamp in Bersive. Op welke wijze uw blote beweringen dat u in 2017 Irak al eens verliet richting Turkije maar vervolgens werd gerepatrieerd, eerst een tijdje in een tent verbleef alvorens in het vluchtelingenkamp terecht te komen én uw badge van het vluchtelingenkamp twee keer werd vernieuwd, hier een ander licht op zouden kunnen werpen, is volstrekt onduidelijk. Kan hier overigens nog worden aan toegevoegd dat in het kader van uw tweede verzoek - u legde in het kader van dit verzoek een badge van het vluchtelingenkamp voor duidelijk werd aangehaald dat de naam die op de badge vermeld staat de naam van uw vader betreft en niet eens uw naam. De badge kon aldus geenszins worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw jarenlange verblijf in Bersive. U legt op heden ook geen document voor waaruit zulks wel zou kunnen blijken. Dat de datum op de badge (van uw vader) aldus mogelijks twee keer zou zijn aangepast, wat u overigens ook geenszins in concreto aantoonst, werpt dan ook totaal geen ander licht op de eerdere appreciatie.

Uit wat voorafgaat dient dan ook te worden besloten dat u ook thans geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat u, zoals u beweert, tot 2014 in Hokna verbleef en omwille van de inval van Daesh het dorp moest verlaten

en vervolgens jarenlang in een vluchtelingenkamp in Bersive verbleef voor u Irak verliet en naar België kwam. Dat de situatie in de Noord-Iraakse regio, en in Irak in het algemeen, tot op heden niet veilig en onstabiel is, is in casu dan ook niet relevant voor de beoordeling van uw eventuele nood aan internationale bescherming. U biedt tot op heden immers geen zicht op uw plaatsen van eerder verblijf voor uw komst naar België en maakt het aldus, door uw eigen toedoen, tot op heden onmogelijk uw nood aan bescherming in te schatten.

De kopieën van de foto's die u voorlegt, wijzigen niets aan voorgaande. Vooreerst kan uit deze foto's niet worden afgeleid waar en wanneer deze werden genomen noch wat zich daar precies afspeelde. Ook al zou het vaststaan dat deze foto's genomen werden in een dorp vlakbij het vluchtelingenkamp Bersive waar recent Turkse bombardementen plaatsvonden, quod non, dan nog is zulks in casu niet relevant omwille van bovenstaande bevindingen. Uit deze foto's kan evenmin worden afgeleid dat u, zoals u beweert, wel degelijk afkomstig bent uit Hokna, deze plaats in 2014 diende te ontvluchten omwille van de opkomst van Daesh en vervolgens jarenlang in het vluchtelingenkamp heeft verbleven.

Dat u nog wacht op een document van de mukhtar om uw herkomst uit Hokna te bewijzen, kan evenmin ander licht werpen op voorgaande. Los van het feit dat u ook hier niet verder komt dan het uiten van een loutere bewering, mag het duidelijk zijn dat de Commissaris-generaal niet kan beslissing over een document dat hem niet werd voorgelegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

2.1.1. De verzoekende partij stelt dat ze heeft verklaard niet te kunnen terugkeren naar Irak, er te vrezen voor haar leven en bewijzen heeft voorgelegd van recente bombardementen dicht bij haar verblijfplaats in het vluchtelingenkamp. Hierdoor is het voor haar niet veilig om terug te keren. Ze brengt naar voor het attest van het dorpshef te hebben bekomen waarin wordt bevestigd dat ze wel degelijk afkomstig is uit Hokna. Volgens haar was haar verblijf in Hokna de voornaamste reden waarom zij in het verleden een negatieve beslissing kreeg. Welnu heeft ze aangetoond hier altijd de waarheid over te hebben verteld. Ze meent dat de commissaris-generaal te snel en onvoorzichtig tot een negatieve beslissing is gekomen. Er dient aangenomen te worden dat ze thans een begin van bewijs aanbrengt van nieuwe elementen die het voor haar onmogelijk maken om terug te keren naar Irak. Ze meent dat de commissaris-generaal alles naast zich neerlegt en haar asielrelaas niet meer moet onderzoeken omdat haar vorig verzoek negatief werd afgesloten. Volgens haar is dit niet serieus. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. In een tweede middel beroept ze zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Ze voert aan dat de commissaris-generaal in zijn beslissing stelt dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat ze nood zou hebben aan subsidiaire bescherming. Volgens haar stelt hij dat ze zich op een veilige manier zou kunnen vestigen in Noord-Irak. Ze betoogt dat ze zich nergens op een veilige manier in Irak kan vestigen. De commissaris-generaal erkent dat Irak nog steeds erg gevaarlijk is, dat er nog maandelijks doden en gewonden vallen. Ze loopt een objectief risico op onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer naar Irak.

2.2.2. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze de veiligheidssituatie wil aantonen. Ze meent dat de commissaris-generaal moeilijk kan volharden dat Irak thans aan internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen om haar naar dat gebied terug te sturen. De situatie in Irak is bijzonder onveilig en onstabiel en het is onmogelijk voor de verzoekende partij om terug te keren naar haar land van herkomst zonder een ernstig risico te lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3 De verzoekende partij vraagt om haar de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet te vernietigen teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.4. De verzoekende partij voegt bij het verzoekschrift nog een schrijven van het dorpshoofd waarin haar verblijf in Hokna wordt bevestigd.

2.5. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende rapporten en arrest:

- UNHCR, *“Summary Conclusions on International Protection of Persons Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence”*; Roundtable 13 and 14 September 2012, Cape Town, South Africa, 20 December 2012;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Vanessa Holzer, *“The 1951 Refugee Convention and the Protection of People Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence”*, September 2012;
- CCE (Algemene vergadering), arrestnr. 45.396, 20 juni 2010.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 10 april 2023 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarin ze de vertaling wenst toe te voegen van stuk 3 dat ze reeds neerlegde bij haar verzoekschrift.

4. Beoordeling

4.1. Juridisch kader

Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, overweging 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, overweging 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, overweging 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, overweging 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, overweging 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.2.1. De verzoekende partij verklaart over de Iraakse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Hokna in het jaar 2001. Ze is een soennitisch moslim en van Koerdische origine. Ze ging tot het vierde leerjaar naar school. Ze verliet samen met haar ouders en haar zus haar dorp omwille van de inval van de islamitische staat. Ze gingen toen naar Bersive in de koerdische regio van Noord-Irak waar ze zich vestigden in een vluchtelingenkamp. In 2017 veroverde hash al-shaabi het dorp Hekna op de islamitische staat. Ze verliet Irak op 15 december 2019 en kwam aan in België op 15 januari 2020 waar ze een eerste verzoek om internationale bescherming indiende op 15 januari 2020. Rond november 2019 werd het kamp waar haar ouders verbleven gebombardeerd. Aangezien haar dorp door Arabieren en hash al-shaabi ingenomen is, besloten haar ouders naar Turkije te vluchten.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij verschillende documenten neer:

- (i) verschillende foto's van het vluchtelingenkamp;
- (ii) foto's van een kind in het ziekenhuis;
- (iii) röntgenfoto's van een schedel;
- (iv) verschillende video's van een plaats waar de huizen beschadigd waren.

In het arrest van 8 juli 2021 met nummer 257 807 oordeelt de Raad dat de verzoekende partij er niet in slaagt om aannemelijk te maken dat ze een persoonlijke vrees heeft voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Zo oordeelt de Raad in zijn arrest dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde afkomst uit Hokna, er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan de feiten die ze daar heeft meegemaakt en er tevens geen geloof kan worden gehecht aan haar verblijf in het vluchtelingenkamp van Bersive. De Raad stelt tevens vast in zijn arrest dat de verzoekende partij in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust, nalaat aan te tonen waar ze daadwerkelijk vandaan komt of waar ze heeft verbleven alvorens naar Europa af te reizen en dat ze het aldus door haar houding onmogelijk heeft gemaakt om een zicht te krijgen op haar reële verblijfsituatie en plaats(en) van eerder verblijf voor haar komst naar België. Waar en onder welke omstandigheden ze heeft verbleven voor haar vertrek uit Irak, hoelang ze daar heeft verbleven en om welke redenen ze deze plaats(en) heeft verlaten blijft onduidelijk. De Raad benadrukt tevens in zijn arrest dat de verzoekende partij zelf de volledige verantwoordelijkheid draagt voor het bewust afleggen van bedrieglijke verklaringen en herhaalt nogmaals dat ze door haar houding zelf het onderzoek onmogelijk maakt naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die ze mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat ze mogelijk zou lopen. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, dat de kern van haar asielrelaas raakt, maakt ze niet duidelijk waar ze voor haar komst naar België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen ze dit land of deze regio verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar ze de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land en de regio van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Doordat de verzoekende partij bewust de ware toedracht op dit punt verzwijgt en geen duidelijkheid schept over haar opeenvolgende plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak, kan de Raad niet anders dan besluiten dat ze de door haar aangehaalde nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt. Aangezien de verzoekende partij het door haar houding onmogelijk heeft gemaakt om een zicht te krijgen op haar reële verblijfsituatie en plaatsen van eerder verblijf voor haar komst naar België, kan bovendien niet worden bepaald of ze mogelijks reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, of ze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel of een derde land voor haar als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Ze maakt aldus door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

De verzoekende partij dient tegen dit arrest geen cassatieberoep in bij de Raad van State waardoor dit arrest kracht van gewijsde bezit en de beoordeling ervan vast staat.

4.2.2. In het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming legt ze een originele badge van het vluchtelingenkamp van Bersive neer. Ze stelt nooit te hebben begrepen waarom haar eerste verzoek om internationale bescherming geweigerd werd en wil met deze badge haar vluchtrelaas extra staven.

De commissaris-generaal neemt in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat ze geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Deze beoordeling is gebaseerd op de vaststelling dat op de badge van het vluchtelingenkamp niet de naam van de verzoekende partij staat maar de naam van haar vader. De door haar neergelegde badge kan dus hoogstens een indicatie zijn dat haar vader zich op 14 januari 2018 in het vluchtelingenkamp van Bersive bevond maar schept geen duidelijkheid over haar verblijf in het desbetreffende vluchtelingenkamp. Deze badge maakt ook niet in het minst aannemelijk dat ze effectief afkomstig is uit Hokna.

De verzoekende partij gaat niet in beroep tegen deze beslissing van de commissaris-generaal.

4.2.3. In het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming verklaart ze dat ze tijdens haar laatste interview heeft vastgesteld dat er veel fouten werden gemaakt bij de vertaling. Zo stelt ze dat ze na haar vlucht voor daesh niet meteen in een vluchtelingenkamp heeft verbleven maar eerst een tijdje in een tent heeft verbleven en vervolgens naar het vluchtelingenkamp is gegaan. Ze haalt voorts aan dat in de beslissing vermeld staat dat ze tot 2019 in Irak verbleef maar ze zou reeds in 2017 naar Turkije zijn gereisd, vervolgens naar Irak te zijn gerepatrieerd en nadien effectief uit Irak te zijn vertrokken. Ze merkt tevens op dat ze een negatieve beslissing heeft gekregen omwille van de datum op de badge van het vluchtelingenkamp. Ze voert aan dat de badge twee keer werd vernieuwd, één keer in 2016 en één keer in 2018. Ze brengt verder naar voor dat de situatie in Irak en Koerdistan onveilig en onstabiel is. De Turken

bombarderen en bedreigen de regio nog steeds. Ze vreest voor haar veiligheid in het geval van terugkeer naar Irak en ze heeft ook geen familie meer in Irak aangezien haar familie in Turkije verblijft.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt ze de volgende documenten neer:

- (i) kleurenkopieën van zes foto's van Turkse bombardementen die hebben plaatsgevonden op het dorp Saranj in Noord-Irak en hetgeen zich nabij het vluchtelingenkamp bevindt;
- (ii) een brief van de mukhtar van haar dorp.

4.2.4. Na lezing van het administratief dossier wordt in navolging van de commissaris-generaal besloten dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

In de bestreden beslissing wordt haar derde en huidig verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard aangezien zij geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Deze beslissing is gebaseerd op de vaststelling dat:

- ze haar herkomst uit Hokna en verblijf in een vluchtelingenkamp niet aannemelijk kan maken door louter te volharden in haar verklaringen, zeker nu deze verklaringen in haar twee vorige verzoeken om internationale bescherming reeds als ongeloofwaardig werden beschouwd;
- haar stelling dat er fouten werden gemaakt bij de vertaling van haar vorig interview een loutere *post factum*-bewering betreft die ze op geen enkele manier weet te staven, ze niet verduidelijkt wanneer ze deze fouten zou hebben ontdekt en er logischerwijs kan verwacht worden dat ze deze fouten reeds zou hebben opgemerkt in haar vorige beroepsprocedures;
- het onduidelijk is hoe haar bewering dat ze in 2017 Irak al eens verliet, een tijdje in een tent heeft verbleven alvorens haar beweerde verblijf in het vluchtelingenkamp en dat haar badge twee keer zou zijn vernieuwd een ander licht zou kunnen werpen op haar ongeloofwaardig bevonden verklaringen over haar herkomst uit Hokna en verblijf in een vluchtelingenkamp;
- de badge geen bewijs kan leveren van haar verblijf in het vluchtelingenkamp aangezien het de naam van haar vader vermeldt waardoor haar bewering dat deze tweemaal zou zijn vernieuwd irrelevant is;
- uit de door haar neergelegde foto's niet kan worden afgeleid waar en wanneer deze werden genomen noch wat zich daar afspeelde en uit deze foto's niet kan worden afgeleid dat ze effectief afkomstig van Hokna, deze plaats diende te ontvluchten wegens IS en vervolgens jarenlang in een vluchtelingenkamp heeft verbleven.

De commissaris-generaal heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekende partij heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, hij heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de commissaris-generaal op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Wat betreft de door haar neergelegde stukken, zijnde de verschillende foto's en de verklaring van de Mukhtar, wordt niet betwist dat het hier om nieuwe elementen gaat, met name elementen die niet werden onderzocht in het kader van het op het vorige beschermingsverzoek genomen besluit en waarop dat besluit niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). Evenwel blijkt, uit hetgeen dat volgt, niet dat deze stukken de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft de verschillende foto's die ze neerlegt dient in navolging van de commissaris-generaal te worden geoordeeld dat hieruit niet kan worden afgeleid waar en wanneer ze werden genomen, wat deze foto's afbeelden en kan niet in het minst worden afgeleid dat ze afkomstig zijn van Hokna. Het kan ook niet aantonen dat de verzoekende partij afkomstig is van Hokna, deze plaats diende te ontvluchten omwille van IS en vervolgens jarenlang in een vluchtelingenkamp heeft verbleven waarvan ze stelt dat het niet ver gelegen is van de plek waar de door haar neergelegde foto's genomen zijn. Omwille van deze reden kan dit dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

In haar verzoekschrift en aanvullende nota voegt de verzoekende partij een brief van de Mukhtar toe en een bijhorende vertaling. Dit document kan echter niet worden beschouwd als een nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Het neergelegde document blijkt immers een kopie van bedenkelijke kwaliteit waardoor de authenticiteit en de herkomst van dit stuk op geen enkel moment kunnen worden nagegaan. Kopieën zijn eenvoudig met allerhande knip-en plakwerk manipuleerbaar en kunnen door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Verder blijkt ook dat het document werd opgemaakt op 2 juli 2013. Het is dan ook niet duidelijk en de verzoekende partij doet ook geen moeite in het verzoekschrift om

dit te verduidelijken, waarom ze dit document niet eerder, in het kader van haar eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, had kunnen neerleggen. Tenslotte doet de verzoekende partij ook geen moeite om te verduidelijken hoe ze van het bestaan van dit document wist en hoe ze het verkregen heeft. Door al deze elementen kan er maar een relatieve bewijswaarde aan het document worden toegekend waardoor het niet kan worden beschouwd als een nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

De verzoekende partij laat de motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing volledig ongemoeid. Deze wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is en steun vindt in het administratief dossier.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, kunnen de voorgelegde documenten dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

In het licht van de omstandige en pertinente in de bestreden beslissing opgenomen motieven, is de kritiek in voorliggend verzoekschrift als zou de commissaris-generaal onvoldoende onderzoek hebben verricht naar de door de verzoekende partij voorgelegde nieuwe elementen en haar vluchtrelaas niet te hebben onderzocht, niet dienstig.

4.2.5. De verzoekende partij stelt tevens dat Irak bijzonder onveilig en onstabiel is en het voor haar onmogelijk is om terug te keren zonder een ernstig risico te lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 4, c) van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan de verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet mogen van de verzoekende partij correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten worden verwacht over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient. In deze kan van de verzoekende partij worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar (verschillende) verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat de werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. De verzoekende partij faalt hier echter in. Hoewel niet getwijfeld wordt aan haar Iraakse nationaliteit maakt zij niet duidelijk uit welke regio van Irak zij afkomstig is. Evenmin maakt de verzoekende partij aannemelijk afkomstig te zijn uit een gebied in Irak waarvoor, gelet op de mate van het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In dit kader wordt benadrukt dat het haar niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van de verzoekende partij voor haar komst naar België, over haar reële problemen, netwerk en situatie en over de vraag of de verzoekende partij al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Er kan enkel worden afgeleid dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidige (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoekende partij, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden

aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

4.2.7. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2.8. Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partij dit volledig nalaat, is dit middel niet-ontvankelijk.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS